

iforveien; uden det er det et materielt Middel, hvorved man aabner Indgang for Indsydhelser, der aldeles ikke hænge sammen med den politiske Betragtningssmaade, og stubber Folk frem, som man parrer sig om, som man ikke kender, hvis politiske Mening man ikke veed, og om hvem man bestandig ikke kan sige os Andet end: er det dog ikke en fortræffelig, honnet Mand? Nu er det fælles for enhver Repræsentation, at den honnette Mand, som repræsenterer Anskuelse, der ere mine modsatte, er, med al sin Fortræffelighed, med al sin Honnetted, med al sin Duellighed, for mig en slettere Repræsentant end den, der er mindre god, mindre dygtig, naar han i alt Væsentligt repræsenterer mig. Det kan ikke nytte som Advocat i Retten at sende en Mand, som man veed er Ens Fjende, og som vil Ens Sags Fortabelse; jeg maa idetmindste finde en Mand, om hvem jeg kan sige, at, om han end ikke parrer sig med min Interesse, om han end gjør sin Dont for Betaling, saa gjør han den idetmindste ærligt for Betaling; — saa godt derfor, som det opstillede System er i sig selv, saa lidet gavnligt er det, naar det skal anvendes med saa kort Barsel, og det vilde man have undgaaet, naar man havde sat Love af denne Beskaffenhed igjennem i de forskjellige Forsamlinger, eller ventet, indtil der først var en Overgangsforsamling igjennem Delegationer, som kunde raadslaae derom. Der kommer jeg altid tilbage til den store Feil, at Ministeriet har havt Hast med at fuldbyrde enkelte af sine Ideer og give dem som noget allerede faststaaende; ja, naar endda Ministeriet kunde fuldbyrde sine Ideer i det Hele; men den uhykkelige Stilling, hvori Ministeriet har været, har ikke tilladt det at fuldbyrde de Grundideer, som man tillægger det, men det har havt Hastværk med i en Overgangsperiode at sætte et enkelt System igjennem og for 8 Aar at fæste til Jorden, hvad der kun er blevet til paa en saadan Maade, — det er en Feil.

Det ærede Ministerium vilde kunne have stiftet sig i en langt høiere Grad paa en anden Maade, naar det mere var blevet paa det provisoriske Gebeet; men det har her ligeoverfor os strax villet forsøge sit System; thi hvad

er den Prøve, vi i dette Stieblif ere underkastede paa den Maade, vi ere underkastede den, Andet end netop en 3die Behandling i den kommende Fællesforsamling? Vil ikke denne Forsamling, ved den tredie Behandling, saaledes som samme er foreslaaet, befinde sig i den samme Stilling, som det ærede Ministerium nu har sat os i her: Bille I ikke have det Hele, siger man, saa I Ingenting; I maae tage det Hele, da vi ikke kunne undvære det, vær saa god, og hvis I ikke ville, saa gaae vi, vi, til hvem der hver Dag raabes, at man har Tillid til, vi gaae og lade Eder flytte Eder selv. Ja stig os endda: „Hvis I ikke ville, saa sende vi Eder hjem til Eders Vælgere,“ saa høre vi Alt, hvad vi kunne forlange, men lad os faae det at vide klart under Forhandlingen.

Jeg kommer nu til at undersøge, hvorledes Beskaffenheden er af den Censur, som man har opstillet. Jeg skal ikke gaae meget ind paa denne Materie; jeg har allerede berørt forskjellige af de Punkter, som derved maae berøres; jeg skal her endnu kun fremføre, forinden jeg gaaer videre, at den samme Forfatter, som jeg tidligere har nævnt, har sagt: at en Forsamling, hvori der kun findes aristokratiske Principer, er despotisk. Dette „kun findes“ vil vist neppe kunne hæves derved, at der er Spor af noget Andet, og maa forstaaes derhen, at, hvor Andres Interesser ikke med Kraft saavel i Quantitet som i Qualitet kunne gjøre sig gjældende, der er en Forsamling despotisk. Det skal nu være mig magtpaaliggende at forsøge at godtgjøre, at den Forsamling, vi her ere i Lav med at danne, i alt Væsentligt faaer en aristokratisk Charakter. Jeg skal gjentage, hvad jeg allerede engang før troer at have sagt, at jeg fra den samme Forfatter kender og veed, at i Slesvig, som det er os magtpaaliggende at virke og arbejde for, er den aristokratiske Idee saa gjennemtrængende, saa dybtgaaende, at Bonden i Slesvig er Aristokrat. Vi kunne altsaa med Hensyn til Slesvig roligt gaae saa langt, som Bonden der gaaer, og vi komme ikke ud af det aristokratiske Element. I den Henseende kunne vi altsaa være rolige for Slesvig. Jeg nævner